

[Justitsministeren.]

gældendes Person“. Her er foran Ordet „saaledes“ indføjet: „alt dog“. Derved er det tydeliggjort, at Betingelsen, „at det maatte anses for rimeligt ved Landets Befrielse at iværksætte en foreløbig Sikring“, ganske utvetydigt gaar paa samtlige de Omstændigheder, der udelukker Kravet om Oprensning. Da dette ogsaa har været Meningen, saaledes som Lovforslaget oprindelig var fremsat, betragter jeg ogsaa dette blot som en Tydeliggørelse, som jeg ikke har kunnet have noget imod.

Den tredje Ændring findes i § 5, der, saaledes som den forelaa, i sit 2det Stykke bestemte, at den, der søgte Erstatning, skulde, saafremt han begærede det, have Lejlighed til at afgive Forklaring over for Nævnet efter at være blevet gjort bekendt med det foreliggende Materiale. Der er ved Ændringen føjet til, at han desuden skal have Adgang til at faa en Sagfører beskikket. Det er sket ved, at Ordene „samt til at faa en Sagfører beskikket“ er føjet ind efter Ordet „Materiale“. Jeg har opfattet Forholdet saadan, at selv om der ikke stod noget i Lovforslaget om, at den, der søgte Erstatning, kunde benytte Sagførerbistand, naar han forelagde sin Sag for Oprensningsnævnet, saa maatte det være klart, at den, der søger Erstatning, maa have Ret til at benytte Sagførerbistand. Man har i det andet høje Ting ønsket, at Regelen skulde være den, at enhver, der ønskede Sagfører beskikket, skulde have Ret til det, for at det ikke senere skulde kunne siges, at nogen, der maaske søgte Oprensning og ikke fik Oprensning, havde lidt den Skæbne, fordi han ikke havde Raad til selv at bekoste Sagførerbistand. Jeg tror, man maa se saadan paa denne Ændring, at naar Spørgsmaalet om at give Adgang til at beskikke Sagfører for den oprensningsøgende har været rejst, saa er der ikke andet at gøre end at optage Ændringen i Loven. Jeg vil da i alt Fald foretrække den Udvej meget, fremfor at det skulde kunne siges, at Forslaget havde været rejst, og at Lovgivningsmagten ikke havde villet gennemføre det.

Endelig angaar den sidste Ændring Lovforslagets § 7, Stk. 3. I Lovforslagets § 7, Stk. 3, som Bestemmelsen forelaa efter Vedtagelsen i dette høje Ting, stod der, at „saafremt Oprensningsnævnet ikke som Følge af nye Oplysninger finder Grundlag for at ændre Afgørelsen, indsender Nævnet Sagen til Ankenævnet med de Bemærkninger, hvortil det finder Anledning“. Ændringen gaar ud paa, at Ordene „ændre Afgørelsen“ rettes til „give Andrageren Medhold“, hvorefter Bestemmelsen kommer til at lyde

saadan: „Saafremt Oprensningsnævnet ikke som Følge af nye Oplysninger finder Grundlag for at give Andrageren Medhold, indsender Nævnet Sagen til Ankenævnet . . .“. Jeg opfatter dette ikke som en Ændring, men som et klarere, et mere utvetydigt Udtryk for det, der, allerede som Bestemmelsen tidligere forelaa, var Meningen, idet det maatte være klart, at hvis Nævnet ikke kunde give Andrageren Medhold, maatte Sagen forelægges for Ankenævnet.

Det fremgaar af det, jeg har sagt, at disse Ændringer, der er foretaget i det andet høje Ting, kan jeg give min Tilslutning, og jeg tillader mig derfor at indstille til dette høje Ting, at Lovforslaget vedtages saaledes, at det er vedtaget ved tredje Behandling i det andet høje Ting.

Bundvad: Jeg skal tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag, saaledes som det nu er ændret, til Vedtagelse her i det høje Ting.

Vagn Bro: Da vi maa anse de Ændringer, der er foretaget i Landstinget, dels som Tydeliggørelser, dels som Forbedringer, kan jeg anbefale Lovforslaget, som det nu foreligger.

Hjermind: Under Henvisning til, hvad jeg tidligere har haft Lejlighed til at sige om dette Lovforslag, skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Bertel Dahlgaard: Ogsaa jeg skal anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Fortrykket fra den lange Debat, der fandt Sted i det høje Landsting forleden Dag om dette Lovforslag, foreligger ikke endnu, saa jeg har ikke direkte kunnet konstatere de Udtalelser, som der er fremsat, men jeg er blevet opmærksom paa, at der i Dagspressen i et Referat af den højtærede Justitsministers Udtalelser er tillagt den højtærede Justitsminister den Bemærkning, at Augustekirkulæret vedrørende Straffelovs-tillægget er godkendt af Rigsdagen. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvortil der, hvis da denne Udtalelse er fremsat, her hentydes, da jeg for min Del ikke ved af, at jeg skulde have været med til at godkende et saadant Cirkulære.

Det synes ogsaa at fremgaa af Referaterne i Dagspressen af Behandlingen i det høje Landsting, at den højtærede Minister der skulde have taget Afstand fra den Tanke, at der sker en Klarlæggelse af Omstændighederne vedrørende de saakaldte Stikkerdrab. Jeg vil sige, at hvis det er Tilfældet, skuffer det mig meget. Jeg vil gerne minde